

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de avocatul Rodica Cojocaru în interesele *****,

în cauza civilă la cererea formulată de avocatul Rodica Cojocar în interesele victimei violenței în familie ***** față de agresorii *****

împotriva Încheierii Judecătoriei Bălți (sediul central) din 08 septembrie 2026,

Dosarul nr. 2r-344/2026

PIGD nr. 2-26113255-03-2r-30092026

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central, judecător Snejana Dubceac

16 noiembrie 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

Examinând în ordine de recurs, în lipsa părților, cererea de recurs declarată de avocatul Rodica Cojocaru în interesele ***,**

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Radu Holban*, Președinte,*
Svetlana Ghercavii,
Mariana Sajin, *judecători*

A constatat următoarele:

ÎN FAPT

La 07 septembrie 2026 avocatul Rodica Cojocar în interesele lui ***** a înaintat în instanță demers privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie ***** față de agresorii *****.

În motivarea demersului reprezentantul lui ***** a indicat că ultima locuiește împreună cu copiii săi minori în ***** Părțile reclamate sunt membrii familiei extinse: ***** (socrul), ***** (soacra) și ***** (rudă), toți cu domiciliul în *****

În ultima perioadă, între părți s-a instaurat o stare de conflict continuu generată de acțiunile abuzive ale agresorilor menționați. Astfel, agresorii *****, ***** și ***** o urmăresc în mod sistematic pe victima, se deplasează neinvitați și repetat la domiciliul acesteia din *****. La domiciliul victimei aceștia manifestă un comportament agresiv, violent verbal și intimidant, făcând scandal, bătând în porți/uși și adresând insulte și amenințări directe la adresa victimei. Acest comportament neadecvat și abuziv se produce inclusiv în prezență copiilor minori, fiindu-le creată o stare continuă de teroare, teamă, anxietate și insecuritate psihologică gravă. Având în vedere intensitatea și caracterul repetat al vizitelor ostile, există un pericol iminent de escaladare a violențelor și de vătămare fizică a victimei și a minorilor.

A solicitat reprezentantul victimei: aplicarea cumulativă a următoarelor măsuri de protecție pentru o perioadă de 90 de zile în privința agresorilor *****, ***** și *****:

- Obligarea de a sta departe de locuința victimei ***** și a copiilor minori, situată în r-nul *****, *****;

- Obligarea de a sta departe de locul aflării victimei și al copiilor săi minori, la o distanță de siguranță de minim 200 metri (inclusiv la locul de muncă al victimei și la instituțiile de învățământ frecventate de minori - grădiniță/școală);
- Interzicerea oricărui contact direct, telefonic, prin intermediul rețelelor de socializare, mesagerie electronică sau prin intermediul terțelor persoane, cu victima ***** și cu copiii săi minori;
- Interzicerea de a urmări și hărțui victima și copiii în orice loc public sau privat;
- Interzicerea păstrării și purtării armelor pe perioada valabilității ordonanței de protecție;
- Avertizarea agresorilor cu privire la consecințele nerespectării ordonanței de protecție, conform art. 3201 din Codul Penal al Republicii Moldova.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE:

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 septembrie 2026, a respins cererea avocatului Rodica Cojocar în interesele victimei ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie ***** față de agresorii *****.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS:

La 21 septembrie 2026, avocatul Rodica Cojocar în interesele victimei *****, a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 septembrie 2026, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală cu emiterea unei noi decizii prin care a admite integral cererea formulată de *****.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI:

În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă*, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Verificând respectarea termenului legal de exercitare a căii de atac, Colegiul civil reține că încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central a fost pronunțată la 08 septembrie 2026, la aceiași dată fiindu-i comunicată părților, fapt confirmat prin recipisă (f.d.21), iar recursul a fost declarat la 21 septembrie 2026.

Prin raportare la aceste circumstanțe și la dispozițiile legale menționate, Colegiul civil concluzionează că recursul declarat de avocatul Rodica Cojocar acționând în interesele recurentei ***** a fost înregistrat în interiorul termenului legal prevăzut de lege.

ARGUMENTELE ȘI SOLICITAREA RECURENTULUI:

În motivarea recursului, recurenta consideră soluția instanței de fond ca fiind vădit neîntemeiată, apreciind eronat circumstanțele cauzei cât și temeiurile de drept aplicabile.

Susține recurenta că, deşi instanța de fond a reținut expres art.278^6 alin.3 CPC la pct. 31 al încheierii atacate, însă la pct. 32-34 a procedat exact contrar sensului său, respingând cererea pe motiv că declarațiile victimei „nu sunt confirmate" prin alte probe administrate. O asemenea abordare goleşte de conținut garanția instituită de legiuitor tocmai pentru situațiile - extrem de frecvente în materia violenței în familie -în care faptele se produc fără martori direcți sau înregistrări, iar singura sursă nemijlocită de informație rămâne relatarea victimei. Standardul corect de apreciere nu este cel al probei dincolo de orice dubiu rezonabil, propriu procesului penal, ci unul mult mai permisiv, adecvat naturii preventive şi urgente a măsurilor de protecție.

Invocă recurenta interpretarea eronată a noțiunii de „pericol iminent": instanța a impus, în fapt, condiția ca violența fizică să se fi produs deja, astfel a pretinde victimei să demonstreze că agresorii au trecut deja la vătămare fizică, pentru a obține o măsură menită tocmai să prevină acest lucru, transformă ordonanța de protecție într-un instrument inutil, aplicabil abia după consumarea răului pe care ar trebui să-l evite. Recurenta solicită instanței de recurs să rețină că finalitatea art. 278^4-278^9 CPC este aceea de a interveni înainte ca victima să fie agresată fizic, iar nu de a aştepta ca aceasta să sufere o vătămare pentru a i se recunoaşte dreptul la protecție.

Menționează că, Instanța de fond a reținut că, la 03 septembrie 2026, în jurul orei 07:00-07:30, intimatul ***** s-a deplasat la domiciliul victimei, a bătut în geamuri și a solicitat, sub pretextul unei pretinse intenții a victimei de a incendia locuința, intervenția serviciului de pompieri - informație care, verificată la fața locului, nu s-a confirmat. Instanța a calificat acest episod drept un simplu „conflict verbal de intensitate redusă", minimalizându-i semnificația reală. Recurenta arată că declanşarea unei intervenții de urgență pe baza unei informații false, la o oră matinală, la domiciliul unei persoane cu care autorul alertei se află deja într-un conflict declarat, nu poate fi apreciată izolat de restul comportamentului reclamat, ci trebuie calificată drept un act de presiune şi intimidare asupra victimei, de natură a-i afecta grav securitatea emoțională și de a expune copiii minori unei situații confuze şi înspăimântătoare. Faptul că intimatul explică apelul prin instrucțiunile primite telefonic de la fiul său, aflat în Germania, nu înlătură caracterul obiectiv intimidant al conduitei, ci confirmă, dimpotrivă, existența unei acțiuni coordonate a familiei extinse asupra victimei, prin intermediari - împrejurare pe care instanța de fond nu a analizat-o sub acest aspect.

Indică recurenta faptul că, Instanța nu a examinat impactul asupra copiilor minori, deși legea protejează expres acest aspect al violenței psihologice. Din chiar situația de

fapt reținută de instanța de fond (pct. 6 şi 20 ale încheierii) rezultă că, la venirea intimatului *****, copiii minori ai victimei s-au trezit şi s-au speriat, iar victima a fost nevoită să se încuie în locuință pentru a evita conflictul. Aceste elemente confirmă o stare reală și actuală de teroare psihologică, generată direct de comportamentul intimaților, independent de existența sau nu a unei agresiuni fizice consumate.

Potrivit art. 2 din Legea nr. 45/2017 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor şi a violenței în familie, violența psihologică include intimidarea, amenințarea şi orice altă acțiune sau inacțiune cu efect similar asupra victimei sau membrilor familiei acesteia, inclusiv copiii. Instanța de fond nu a examinat sub acest unghi nici episodul privind-o pe intimata *****, care, la 26-27 august 2026, a pătruns în ograda locuinței şi a discutat, în absența mamei, cu minorul de 13 ani al victimei, îndemnându-l să-şi strângă hainele și să părăsească locuința - o ingerință directă în autoritatea părintească a victimei şi în stabilitatea emoțională a minorului, calificată nejustificat de instanță drept„simplă adresare de întrebări".

Mai susține că, instanța de fond a analizat separat conduita fiecăruia dintre cei trei intimați (pct. 20-27 ale încheierii), ajungând, pentru fiecare în parte, la concluzia insuficienței probelor. O asemenea abordare fragmentată ignoră tocmai elementul central invocat de victimă: acțiunea coordonată și repetată a familiei extinse, care se deplasează la domiciliul acesteia la instrucțiunile soțului aflat în străinătate - el însuşi aflat sub un ordin de restricție anterior, potrivit propriilor constatări ale instanței (pct. 30). Coroborarea episoadelor - vizita matinală a socrului, însoțită de alerta falsă către pompieri, vizita ulterioară a soacrei în aceeaşi dimineață, şi ingerința cumnatei față de minor cu câteva zile mai devreme - conturează, în ansamblu, un tipar de presiune continuă asupra victimei, exercitată inclusiv prin persoane interpuse, exact tipul de conduită pe care măsurile de protecție sunt menite să prevină. Aprecierea izolată a fiecărui episod, fără raportare la contextul global al conflictului familial, constituie o eroare de apreciere a probelor administrate în cauză.

Remarcă faptul că, Instanța de fond şi-a întemeiat, în mare parte, soluția pe declarația polițistului de sector Banari Vitalie, potrivit căreia, în urma verificărilor ulterioare, nu ar fi fost constatate agresiuni fizice sau insulte.

Recurenta subliniază că polițistul nu a fost prezent la fața locului în momentul propriu-zis al incidentului din 03 septembrie 2026, ci a intervenit ulterior, în cadrul verificărilor efectuate ca urmare a apelurilor la Serviciul 112, astfel încât constatările sale privesc starea de fapt de după calmarea situației, iar nu conduita efectivă a intimaților în timpul confruntării directe cu victima. Declarația directă şi consecventă a victimei cu privire la cuvintele adresate şi la starea de spaimă copiilor nu putea fi înlăturată doar în

temeiul acestei aprecieri ulterioare şi indirecte, fără o motivare privind motivele pentru care declarația victimei ar fi fost considerată mai puțin credibilă.

Recurenta își întemeiază pretențiile în baza art. 423-428 CPC, art. 2784-2789 CPC şi al Legii nr. 45/2017.

Astfel, recurenta solicită admiterea prezentului recurs; casarea integrală a încheierii din 08 septembrie 2026, pronunțate de Judecătoria Bălți (sediul Central) în dosarul civil nr. 2o/pr-55/2026; emiterea unei noi decizii, în temeiul art. 427 lit. c) CPC, prin care instanța de recurs să admită cererea depusă de avocatul Rodica Cojocar în interesele victimei ***** şi să aplice faţă de *****, ***** şi *****, cumulativ, pe un termen de 90 de zile (sau pe termenul pe care instanța de recurs îl va aprecia ca fiind necesar, în limita prevăzută de art. 278^7 alin. (3) CPC), următoarele măsuri de protecție, conform art. 278^7 alin. (2) CPC: a) obligarea de a sta departe de locuința victimei ***** şi a copiilor minori ai acesteia, situată în *****, raionul *****; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei şi al copiilor săi minori, la o distanță de siguranță de minimum 200 de metri, inclusiv de locul de muncă al victimei şi de instituțiile de învățământ frecventate de minori; c) interzicerea oricărui contact direct, telefonic, prin rețele de socializare, mesagerie electronică ori prin intermediul unor terțe persoane, cu victima şi cu copiii săi minori; d) interzicerea de a urmări şi hărţui victima şi copiii acesteia în orice loc public sau privat; f) avertizarea intimaților cu privire la consecințele nerespectării ordonanței de protecție, potrivit art. 320/1 Cod penal al Republicii Moldova.

ACTELE DE PROCEDURĂ:

Prin încheierea Curții de Apel Nord din 06 octombrie 2026 cererea de recurs a fost acceptată spre examinare, cu intentarea procedurii de recurs. La 09 octombrie 2026 s-a notificat participanții la proces despre primirea în ordine de recurs a cererii și examinarea acesteia în conformitate cu art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă.

ARGUMENTELE INTIMATULUI:

Prin intermediul Direcției evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Nord la 23 octombrie 2026 avocatul Mariana Gîrbu acționând în interesele intimaților: *****, a înregistrat referința prin care solicită respingerea ca neîntemeiată a recursului declarat de avocatul Rodica Cojocar în interesele recurentei ***** și menținerea fără modificări a Încheierii Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 08 septembrie 2026.

Consideră că instanța de fond a elucidat și a constat în baza argumentelor și probelor prezentate de recurenta *****, toate aspectele și circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, respectiv consideră a fi legală și întemeiată.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ:

Potrivit art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, *curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

Dispozițiile art.426 alin.(2) Cod de procedura civilă, prevăd că, *recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.*

Art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, *după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea*.

Colegiul reține că, în baza art.8 „Dreptul la respectarea vieții private şi de familie" din Convenția nr.1950 din 04 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie. Măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăților altora.

Norma art.2 al Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, definește:

- *violenţă în familie* drept actele de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;
- *violenţă fizică* – maltratare şi/sau vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.
- *violenţă psihologică* se înțelege provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor

membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar.

Conform art.3 alin.(2) din Legea sus citată, *subiecţi ai violenţei în familie pot fi: a) în condiţia conlocuirii – persoanele aflate în relaţii de căsătorie, de divorţ, de concubinaj, de tutelă şi curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soţii rudelor, alte personae întreţinute deacestea; b) în condiţia locuirii separate – persoanele aflate în relaţii de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuţi în afara căsătoriei, cei aflaţi sub tutelă sau curatelă, alte persoane aflate la întreţinerea acestora.*

Potrivit art.11 alin.(1) din Legea nr.45-XVI din 01 martie 2007, *victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.*

Potrivit art. 12^1 alin. (1) din Legea nr. 45, *în caz de stabilire la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, a circumstanţelor din care rezultă o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violenţă în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare sau comitere a acţiunilor violente, organul de poliţie este obligat să dispună imediat eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă în privinţa agresorului pentru înlăturarea situaţiei de criză şi, concomitent, întreprinde acţiunile necesare de constatare a comiterii infracţiunii de violenţă în familie*.

Potrivit art.13 alin.(1) lit.a) și b) din Legea menționată supra, *cererea despre comiterea actelor de violenţă în familie se depune: a) la organele de poliţie; b) în instanţă de judecată.*

În conformitate cu prevederile art. 14 alin.(2) din Legea nr. 45, cererea depusă în organul de poliţie se examinează conform procedurii prevăzute de legislaţia în vigoare. Cererea sau demersul pentru eliberarea ordonanţei de protecţie depuse în instanţă de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală.

Conform art.278^7 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului*

*de dispoziţie asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecţie, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima;*i*) interzicerea de a păstra şi a purta armă; j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital şi/sau dintr-un sistem informaţional datele informatice cu conţinut abuziv. (2[1]) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(2) lit.a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. (2[2]) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligaţiei de către agresor, exprimându-şi în formă scrisă acordul în această privinţă. (2[3]) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) lit.b)-d), f), i) şi j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violenţă împotriva femeilor. (3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni. (3[1]) Instanţa de judecată îi explică victimei modul de accesare a serviciilor destinate victimelor violenţei în familie şi îi oferă informaţia privind datele de contact ale serviciilor respective. (4) Instanţa remite de îndată ordonanţa de protecţie poliţiei, organului de probaţiune şi altor instituţii sau persoane care, conform legii, sunt responsabile de implementarea măsurilor de protecţie spre executare imediată. (5) Ordonanţa de protecţie se execută în conformitate cu legislaţia în vigoare*.

Potrivit art.278[6] alin.(3) Cod de procedură civilă, *declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. La ședința de judecată, victima poate fi însoțită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral şi care are obligația de confidențialitate.*

Conform art.278[5] Cod de procedură civilă, *în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanțele actului de violență, intensitatea, durata, consecințele suportate şi alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protective.*

MOTIVAREA INSTANȚEI:

Analizând argumentele invocate de recurent în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Civil și de Contencios Administrativ al Curții de Apel Nord consideră că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed:

Colegiul civil menționează că, violența în familie reprezintă o problemă socială extrem de gravă, iar specialiștii o consideră drept formă de tortură din cauza caracteristicilor sale. Impactul social al violenței în familie este extins, deoarece aceasta afectează nu numai victimele, dar şi persoanele care sânt martore sau au cunoștință de situații de violență în familie.

În acest context Colegiul notează că în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real și imediat, or, sunt puse în pericol viața și sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Relevant cazului este și jurisprudența CEDO, care în practica sa, a accentuat că în cazul violenței domestice drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la integritatea fizică și mentală (hotărârea din 09.06.2009 în cazul Opuz contra Turciei, cererea nr.33401/02). Mai mult ca atât, Curtea a reiterat faptul că tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acțiuni efective din partea statului.

Din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că, victima ***** este nora presupușilor agresori ***** și *****, precum și cumnata presupusei agresoare *****.

Prin urmare, părțile întrunesc condițiile prevăzute de art.3 alin.(2) din Legea privind prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi violenţei în familie, fiind calificate drept subiecți ai violenței în familie.

Întrunind condițiile expuse supra, la 07 septembrie 2026, avocatul Rodica Cojocar acționând în interesele presupusei victime ***** a înaintat cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie în privința sa și a copiilor minori, împotriva acțiunilor presupușilor agresori *****a (f.d.3-5).

Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 septembrie 2026, a respins cererea avocatului Rodica Cojocar în interesele victimei ***** privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie ***** față de agresorii ***** (f.d.18-20).

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond la 21 septembrie 2026, avocatul Rodica Cojocar în interesele victimei *****, a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 septembrie 2026, solicitând admiterea acestuia,

casarea integrală cu emiterea unei noi decizii prin care a admite integral cererea formulată de ***** (f.d.28-30).

Din materialul probator administrat în coroborare cu argumentele expuse în recurs, Colegiul civil conchide că soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, reflectând normele care reglementează relația juridică litigioasă în coroborare cu probele prezentate.

Prin urmare, instanța de recurs atestă că instanța de fond în mod justificat a respins cererea pretinsei victime ***** privind aplicarea măsurii de protecției pentru victimele violenței în familie față de acțiunile presupușilor agresori *****a, or potrivit declarațiilor expuse și cercetarea amplă a primei instanțe, s-a constat cu certitudine absența unui risc real și iminent pentru emiterea unui ordin de restricție.

Aici, instanța de recurs nu poate reține ca fiind întemeiat argumentul recurentei referitoare la faptul că acțiunile presupușilor agresori manifestate la evenimentul 03 septembrie 2026 ar avea un act de presiune și intimidare asupra presupusei victime, or, aceștia și-au manifestat grija și implicarea familială, iar constarea unor insulte sau a unor agresiuni fizice nu au fost înregistrate de Inspectoratul de Poliție.

Prin urmare, instanța de prim nivel a stabilit în mod cert existența unui conflict verbal de intensitate redusă, manifestat de nemulțumirile presupusei victime asupra deplasării lui Anatolie Burlacu la domiciliul acesteia și solicitarea intervenției, care nu pot fi calificate drept motive suficiente și justificative pentru aplicarea măsurilor de protecție.

În acest sens, Colegiul Civil subliniază că aplicarea măsurilor de protecție constituie un instrument juridic destinat prevenirii și înlăturării unui pericol real de supunere a victimei violenței în familie unor acte de violență, iar dispunerea acestora presupune existența unor circumstanțe concrete care să justifice necesitatea intervenției judiciare. Prin urmare, simpla existență a unor neînțelegeri între rude nu poate constitui, prin ea însăși, un temei suficient pentru aplicarea măsurilor de protecție solicitate.

Aici, instanța de recurs reține că declarația independentă a victimei este suficientă pentru aplicarea măsurilor de protecție, însă aceasta este condiționată potrivit dispozițiilor art.278^6 alin.(3) Cod de procedură civilă de existența unui pericol iminent de comiterea violenței fizice, ceia ce în speță nu și-a regăsit aspectul probator fiind rezumat doar la declarații contradictorii.

Mai mult ca atât, însuși recurenta menționează în cererea de recurs, că reprezentantul Inspectoratului de Poliție ar relata starea de fapt de după calmarea situației, respectiv recurenta susține existența unei neînțelegeri minore care s-a soldat cu aplanarea situației neplăcut create între rude.

Prin urmare, se justifică suplimentar constatarea certă a instanței de fond referitoare la lipsa unei conduite care să ateste aplicarea măsurilor de protecție, or nu s-a stabilit prin probe pertinente existența unui risc real care ar crea pericol pentru securitatea presupusei victime și copiilor acesteia.

La fel, instanța de recurs supune criticii argumentul recurentei care menționează calificarea nejustificată a discuției dintre intimata ***** şi minorul de 13 ani al victimei, aici, se reține interpretarea veridică a instanței de prim nivel care expune a fi drept „simplă adresare de întrebări" între membrii familiei, or existența unor conflict între membrii maturi ai familiei nu ar trebuie extins asupra copiilor minori prin ce s-ar îngrădi drepturile și libertăților acestora expus prin prisma prevederilor Codului familiei și jurisprudența CEDO.

Astfel, criticile recurentei prin care se invocă că instanța nu a examinat în ansamblu acțiunile presupușilor agresori sunt nefondate. Or, în speță, declarațiile victimei au fost examinate atât izolat, cât și în coroborare cu circumstanțele concrete ale incidentului, inclusiv și poziția reprezentantului Inspectoratului de Poliție Orhei, care, în ședința primei instanțe, care în lipsa constatării unul risc real și iminent a pledat pentru respingerea cererii.

Prin urmare, veridic a concluzionat instanța de nivelul întâi că probele administrate și declarațiile participanților la proces nu se confirmă existența unui pericol la emiterea unei ordonanței de protecție, or asemenea măsuri ar implica restricții ale drepturilor persoanelor căreia îi sunt dispuse.

În acest context, instanța de recurs notează a fi neîntemeiate alegațiile recurentei, or prima instanţă a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material şi procedural, apreciind la justa valoare probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, şi a pronunțat o soluție legală şi întemeiată.

Astfel, examinând în ansamblu circumstanțele cauzei, instanța de recurs constată că, prima instanță a stabilit împrejurările relevante, a apreciat declarațiile victimei în coroborare cu celelalte date rezultate din examinarea cauzei, a ținut cont de absența aspectului necesar, urgent și relevant ce ar fi determinat admiterea unui ordin de restricție.

Examinând argumentele invocate în cererea de recurs, în raport cu circumstanțele constatate de prima instanță și cu materialele cauzei, instanța de recurs apreciază că recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins, iar încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 septembrie 2026, prin care a fost respinsă cererea presupusei victime, urmează a fi menținută.

Argumentele recurentului exprimă, în esență, dezacordul acestuia cu aprecierea circumstanțelor efectuată de prima instanță, însă nu relevă împrejurări apte să

demonstreze caracterul neîntemeiat al concluziei privind existența necesității de protecție și nici să justifice casarea încheierii contestate.

În atare împrejurări, Colegiul Civil reține că în ipoteza în care argumentele invocate în cererea de recurs sunt lipsite de aspect probator în conformitate cu art. 117 și art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiind pur declarative și care nu au fost în stare să combată soluția instanței de fond, or, în viziunea Colegiului, prima instanță corect a stabilit circumstanțele faptice ale litigiului dat, astfel întemeiat și legal a respins solicitarea *****.

În generalizarea celor expuse, Colegiul Civil consideră că totalitatea circumstanțelor relatate mai sus în ansamblul lor, aprecierea juridică corectă a materialelor cauzei, a probelor administrate, a înscrierilor anexate și raportate la exigențele legislației în vigoare, determină incontestabil legalitatea și temeinicia încheierii contestate și prin urmare este necesar să respingă recursul declarat de avocatul Rodica Cojocar în interesele ***** şi să menţină încheierea emisă de Judecătoria Bălți, sediul central din 08 septembrie 2026 fără modificări.

În conformitate cu art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,
DISPUNE:

Se respinge recursul declarat de Rodica Cojocar în interesele recurentei *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 08 septembrie 2026 emisă la cererea formulată de avocatul Rodica Cojocar în interesele victimei violenței în familie ***** față de agresorii ***** fără modificări.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedinte colegiului, judecător Radu Holban

Judecători Svetlana Ghercavii

Mariana Sajin